

Ajuinentoernooi Aalst

Ronde 1

Hoewel er geen officiële clubdeelname aan dit toernooi van tel is, zijn we met zes man van Skog individueel aan het 10e Ajuinentoernooi van Aalst begonnen, en komt er dan toch 'op verzoek' (zelfs van thuisblijvers) een verslagje van dit evenement.

Aalst speelt 9 woensdagen, 's avonds, voor Elo en een klassering (ratingprijs - voor de hoofdprijzen komen wij, zoals gewoonlijk, niet in aanmerking als Daniël er niet bij is). En hoewel het toernooi dus individueel is, werd er toch gecarpoold, met z'n vijven in Karel's Citroën, net als voor een interclubontmoeting. Enkel Frank S. reed alleen, omdat hij vanuit de overkant van de Schelde vertrekt. Zaten samen in de auto : Karel, Kenneth, Rudi, Gert en ik.

Het toernooi telt zo'n 60 à 65 deelnemers (vandaag waren er een aantal voorafgedeclareerde bye's), en wij bezetten dus 10% van alle borden. 60 man is niet te druk, en de speelomstandigheden zijn ideaal : ruimschoots plaats in de zaal, grote tafels voor een enkel bord, stilte, goede verlichting, deelnamerecht 20 euro, een bar in de buurt aan redelijk democratische prijzen, en laat ons dan maar schaken, als het buiten Champions League regent. Nu nog hopen dat het computerprogramma ons ontmoetingen tussen clubleden wegzapt.

Geen versnelde paring in het Zwitsers, dus de eerste ronde zou rap gedaan zijn, en die na twaalfen nog bezig was moest een tournée générale betalen. Frank had eerst gedaan, met een heel vlotte winstpartij, gevolgd door Gert tegen een NG, op het allerlaatste bord met een bijna even vlotte winstpartij. Frank zat op 16, ik op 17. Eerste bord is Goormachtigh, even verder gevolgd door Adrian Roos die het tegen Kenneth opnam. Kenneth speelde verdienstelijk, was tevreden over zijn partij, maar moest toch zijn meerdere erkennen tegen een van Vlaanderen's sterkere jeugdschakers.

De prestatie van de dag kwam m.i. van Rudi, die als NC een 1700 speler in bedwang hield, en met twee torens tegen dame en elk drie koningspionnen, zelfs op winst had kunnen spelen, maar Rudi, bescheiden als altijd, vond het al welletjes en dus 1/2 .

Ik had met wit een Hollandse verdediging tegenover me, van een jongeman die iets van 1400 en nog wat punten had, en die begon me daar verschrikkelijk goed te spelen. Hij offerde eerst een pion voor een koningsaanval, dan een vol stuk, dan een toren voor een looper, en stond toen in een stelling die waarlijk vreselijke perspectieven bood, maar : hij moest me matzetten of hij verloor. Het lukte hem net niet, mijn koelbloedige verdediging bleef overeind, en mijn geachte tegenstrever ging dan uiteindelijk door z'n vlag op zet 29, een minuut voor twaalf ! Een aanrader voor mensen die graag wedden : de ratingprijs voor de - 1500 elo is volgens mij al gekend !

Restte tenslotte Karel, die het tot na twaalfen trok ! En prompt erop een tournee betaalde, nadat hij van een 1900 plusser verloren had, na alweer een bevredigende partij.

Dus : onze verliezers Kenneth en Karel, tegen hele sterke tegenstand waren tevreden.

Vermoedelijk zijn winnaars Frank en Gert dat ook, maar iets gereserveerder .

Ikzelf was nogal tevreden over mijn verdediging, en natuurlijk over mijn winstpuntje, maar durf het niet goed in Fritz steken

En de prestatie van de dag was voor Rudi, met zijn halfje, zodanig dat Skog met 3,5 op 6 terug naar huis kon keren.

Volgend stripplaatje : donderdag 1 mei.

Er is ergens een revanche in de maak. In Brasschaat Open 2007 won ik twee keer van 2000 plussers. Woensdag staat er een heruitgave geprogrammeerd tegen een van hen, op bord 2.

Ronde 2

Aalst's 2^e ronde was een beetje een vreemde bedoening. Van ons zestal speelden Gert (vooraf opgenomen bye) en Kenneth (ziekte tegenstrever) hun partij niet. Ik weet niet wanneer of hoe Kenneth dit te weten was gekomen, maar wij stonden met z'n drieën als zuster Anna braafjes op hem te wachten aan het clublokaal, vijf minuten, tien minuten. Om vervolgens via Pascal telefonisch te vernemen dat hij niet kwam. 't Is goed dat Rudi chauffeur was, bij mij kwam hij er later nooit meer in.

In Aalst speelde ik op bord 2 tegen Eric Van De Wynckele, 2100 (zijn elo, niet Deurne), van wie ik in het Open van Brasschaat 2007 nog gewonnen had. Hij gaf geen enkele blijk van herkenning, meed bij aankomst elk (oog)contact, zodat ik voor het eerst sinds vele maanden eens een drankje voor mij alleen ging halen. Psychologische oorlogsvoering heet dat geloof ik. Hij gaf me een zenuwachtige, zelfs gecrispeerde indruk, maar hij speelde wel goed gisteren. Hij slaagde er in vanaf zet 15 mij vier zetten na mekaar te verrassen met sterke voortzettingen die hem in het voordeel brachten. Op zet 20 verloor ik een stuk, maar ging dan schwindelen in Tony Peleman's beste traditie. Het bracht een boeiende finale op die op zet 41 uitliep op een mooie mat, die ik hem gunde op het bord uit te voeren. Want warempel, na de stukwinst van zet 20 had hij me, plotseling decompresserend en relaxing, een drankje aangeboden ! Naspelen die partij ! Eerstdaags verschijnen alle partijen op Aalst website, en deze partij heeft een hoge amusementswaarde.

De prestatie van de dag ging naar Frank. Die bestond het om reeds om tien na negen een viertoreindspel in te gaan, zijn specialiteit. Hij had een pion minder dan Adrian Roos, een van de betere jeugdspelers uit belgenlandje, en slaagde er toch in na lang laveren de remisekaap te bereiken, naar eigen zeggen omdat de lange uit Zottegem het niet helemaal correct speelde.

Karel speelde tegen een 'makkie van 1200' die volgens hem hapklaar moest zijn, maar om elf uur was het wel Karel die verloren stond. Toen gebeurden er rare dingen die ik niet gezien heb, en aan het slot van de rekening was het Karel die de partij won na een technisch hoogstandje van K+D tegen K+p op de 7^e rij. Rudi en zijn tegenstrever verbruikten zeeën van tijd, om 10h hadden ze geloof ik 8 zetten gespeeld. Zijn stelling leek me solide, maar een tijd later had hij twee pionnen minder, en redde het nadien niet meer. Karel, in een euforische bui, beloofde mij om in een binnenkort niet te omzeilen partij tegen mij, mij alle hoeken van het bord te laten zien, en zo gingen we welgezend terug naar huis. Aankomst in Mortsel om ... 2h !

Ronde 3

Ik heb aan de tornooileiding gevraagd, en bekomen, dat ze hun best zullen doen om mijn naam in de komende verslagen en partijen zonder fouten op te nemen - dat schijnt tot mijn verbazing heel moeilijk te zijn, ik heet warempel toch niet Doschagarlindaschvili, of Gino de Duce of zo iets.

Vandaag nam Frank S. een op voorhand aangemelde bye, en kwam op die manier op 2 punten na 3 ronden. De rest van ons zestal moest in het strijdperk tegen vooral hogere elo's ; enkel ikzelf had een 300 elo lagere tegenstander. Er bleek nogal wat weerwerk in de maak, want om half elf pas bezweek Kenneth als eerste onder de druk. Eerst een pion, dan een tweede, een derde, zelfs een vierde, en toen hield KC het terecht voor bekeken. Ik won mijn partij, maar vulde zelf een dubbel vraagteken in op mijn wedstrijdverslag na mijn 9e zet. Ik kon hier nl. een stuk winnen, en besefte dat pas op mijn tiende zet, toen het natuurlijk niet meer kon ! Ik was daardoor zo van slag dat ik een uur aan niets anders kon denken dan aan die ongelofelijk gemiste kans, veel tijd verbruikte, ja inderdaad nodig had om terug bij mijn positieven te geraken, en dan uiteindelijk (in feite voor de tweede keer in één partij) won, maar nu natuurlijk veel moeizamer, alhoewel toch ook al rond de 25e zet. Ik denk achteraf wel dat ik op 10 partijen tegen deze tegenstander 9 keren zal winnen, wat helemaal niet kleinerend bedoeld is. Gert speelde tegen Van Hee, een sterke Gentenaar, en hield het lang op gelijk materiaal, maar met een iets gedrukte stelling. Een schijnoffer op b5 bleek een foute keuze, en Gert moest vlak daarna opgeven. Rudi had een eindspel van D+P en 4p tg D+P en 3p, maar moest in remise berusten omdat zwart's D+P combinatie te dreigend werd voor een matvoering of een familievork.

Restte tenslotte nog Karel, die ons toevertrouwde dat zijn vader vorige nacht overleden was, en dat hij er geen bezwaar tegen had dat dit hier vermeld wordt. Vanavond was hij in de hele kontekst vrij, en ging daarom toch maar mee schaken. Hij speelde met zijn m.i. zwaar ondergewaardeerde 1480 tegen

een 1700 plusser, en na een moeizaam begin de eerste drie uren, kwam hij langs zij, nam over en bestond het toch wel om vakkundig en elegant rond de 42e zet zijn tegenstrever tot opgave te dwingen. Een overwinning opgedragen aan zijn vader, aldus Karel.

Veruit dus de man van de dag, en in alle bezigheid zijn wij natuurlijk niet vergeten om hem ook wegens Skog onze innige deelneming te betuigen.

Drie op zes vandaag, we zitten netjes boven schema, en dat is natuurlijk leuk. Karel's droom, een uiteindelijke ontmoeting tegen mij, om mij eens met mijn neus in alle 64 velden te drukken kan volgende week al met een aperitiefje ingeleid worden als hij het moet opnemen tegen Adrian Roos' jongere broer David, die net iets minder elo heeft als ik, en vanavond als allereerste zijn partij met wit verschrikkelijk gewonnen had waarbij de zwarte koning ergens op d6 stond of in die buurt Dat belooft. Ik zal die partij volgende woensdag met enige interesse volgen. Ik mag met zwart tegen een 200 elo lagere speler : gevaar, alarm, hij heeft ook 2 op 3 !

Ronde 4

De vierde ronde kwam er aan in Aalst, en het werd een afstraffing voor de meeste onzer skoggers, en ik zag de bui al hangen rond half elf toen we nog allen bezig waren.

Zoals gevreesd liet Karel's tegenstrever, de jonge Roos er geen gras over groeien. Karel met wit liet een sterkere tegenstrever toe het centrum te veroveren met 1.Pf3 d5 2.c4 d4 gevolgd door c5 en e5. Na een toren, een loper en een pion te zijn achter geraakt vond hij het wel genoeg. Er wordt beweerd dat David na 1 juli meer dan 2000 elopunten zou hebben, dus dat is geen schande, Karel !

Gert ging tegen een speler met 100 elo'tjes meer voor een koningsaanval met een stukoffer (voor 2 pionnen), maar de aanval miste onderbouwde kracht, en even later zag Gert het wel in en gaf op.

Rudi speelde tegen een jonge mevrouw uit Rusland of ergens, 1516 elo, en het moet gezegd, ze zette Rudi vakkundig opzij. Eerst een stuk winnen, dan een stuk terug geven voor een koppel verbonden vrijpionnen, en uit.

Frank speelde tegen iemand met 100 elo minder een ongelukkige partij : hij overzag een tactisch grapje, wat hem de kwaliteit kostte, en het ging nadien steeds meer langzaam bergaf.

Ik had iemand tegen van 200 elo minder, die voordien al tegen Rudi had gewonnen, die partij waarbij ik schreef dat beide spelers om 22.00h nog maar 8 zetten hadden gespeeld. De jongeman speelde opnieuw zo traag, dat het 22.00h was vooraleer hij ditmaal zijn 9e zet uitvoerde, ik had ongeveer de helft minder tijd verbruikt. Twee uur nadenken voor de eerste zeven zetten van het Nimzo-Indisch is zowat het wiel terug willen uitvinden, blijkbaar besepte hij daarna dat hij op een tijdnoodprobleem afstevende, en stelde om 23.00h na 15 zetten remise voor in een gelijke stelling. Ik dacht, hallo jij kunt me wat, speelt gij maar eerst nog eens 25 goede zetten voor dat je vlaggetje naar beneden dondert, en dan zal ik misschien nog wel eens willen kijken of je ook iets afweet van eindspel. Dus speelde ik gewoon door. In tijdnood kwam er effectief de verwachte fout aan, op de 30e zet, en opgave.

Restte er tenslotte Kenneth. Hij had het met zwart beremoeilijk in verdediging tegen iemand met 220 elo minder, kwam echter na elfen leuk langs zij, en belandde daarna in een eindspel D+P (KC) tegen D+ 3p. Even later verslond Kenneth de eerste van die pionnen, en ik dacht dat hij nu wel zeker de remisegrens bereikt had, en misschien zelfs meer, toen hij plotseling met een kapitale blunder de partij beëindigde, en prompt, zwaar gedegouteerd, opgaf. Tragisch. Maar het was de avond voordien op en rond het terras van het MLS ook al laat geworden, en misschien moet Kenneth daar een beetje rekening mee houden ?

Hoe dan ook, na Rudi, Frank en Karel was het vandaag mijn beurt om de man van de dag te zijn, als eerredder van het heilig legioen, en heb nu 3 op 4. Volgen met 2 op 4 Frank en Karel, met 1,5 op 4 Gert en met 1 op 4 Kenneth en Rudi.

Ronde 5

Na de armtierige 1 op 6 score van ronde 4 mochten we in de rebound van een zwitsers systeem hopen op een flinke revanche. Ze is er niet uitgekomen. We hebben wel gewonnen, maar slechts met 3,5 - 2,5 en dat is in feite niet genoeg.

Het begon nochtans allemaal simpel. Kenneth blies zijn NC tegenstrever gewoon van het bord binnen het uur, en moest daar zelfs niet diep voor nadenken. Gewonnen staan de ronde voordien tegen een interessante tegenstrever, dan plots vreselijk blunderen, en dan vandaag een oninteressante partij : dat is de tol van een blunder, en daar helpt dat ene puntje van vandaag weinig aan.

Hetzelfde overkwam Gert een half uur later : identiek hetzelfde verhaal. Kenneth en Gert hebben natuurlijk wel gedaan wat ze moesten : kalm blijven en de beste zetten spelen. Daarna werd het wat rustiger. De ruggen kromden zich, er werd al eens een tien of twintig minuten nagedacht over een enkele zet, en wat opviel was dat Karel maar ook Frank niet zo fris uit de opening gekomen waren, maar dat Rudi en ikzelf wel redelijk tevreden konden rondkijken.

Frank zal wel gebaald hebben na zijn plusremise tegen toernooi-organisator Théo van De Pion Aalst, want 275 punten verschil is toch een hele klets, hij moet al heel zwaar gaan beginnen scoren om op het eind nog echt tevreden te kunnen zijn. Théo is organisator en medespeler, je moet eens aan Bart vT vragen wat dat is : moeilijk. Ik heb aan die mensen eventjes tussendoor uitgelegd dat Frank Schrickx wat ons betreft een rasechte Skogger is en in onze websitecommentaren ook zo te boek staat. Hij staat hier natuurlijk geregistreerd onder Kask, maar ik heb daar in Oost-Vlaanderen dan toch maar eventjes wat puntjes op een i gezet.

Karel kreeg met zwart een klassieke koningsaanval over zich heen, van iemand met 300 elo punten meer. Beide lopers, een paard, een dame en een toren, het kon niet op, alles gefocust op veld g6. Na 22 zetten stond er een heuse mat op het bord - redelijk ernstig moment voor Karel om zich te bezinnen, na zijn debacle vorige ronde, en ons te vertellen dat hij dat zeker volgende keer zou rechtzetten : goed zo!

Ikzelf (1836) speelde tegen reekshoofd n° 5, met 2052 elo's, op bord 5. Tegen dergelijk eloverschil haal ik mijn normale 1.c4 niet uit de kast, maar 1.d4 - Tenslotte speel ik dat al mijn hele leven. Het ging in een Tarrasch met g3 vlotjes gelijk op naar zet 10, na slechts een kwartiertje elk, toen begon de partij pas. Een kordate, en naar zwart toegaf verrassende 11.d4-d5 zorgde er voor dat ik licht voordeel kreeg. Het werd toen wel heel gecompliceerd. Feit blijft dat ik op de 23^e zet blunderde, en ongewild een kwaliteit weggaf, waarna ik prompt opgaf. Mijn steevaste compagnon, mijn blunder van elk toernooi. Eentje zal moeten volstaan, hopelijk. Tijdnood had er niets mee te maken, gefocust zijn op een lang vooraf bepaald patroon wel, je slaagt er in je idee te verwezenlijken, maar blundert hierom tegelijkertijd, want je verdediging is niet in orde. En dus was de andere partij de betere schaker.

Toen was Rudi nog aan de bak. Hij stond gelijk, een tikkeltje beter, een ietske beter, dan wat beter en tenslotte redelijk wat beter, met een vrijpion in de verte. Rudi heeft dat goed gedaan : zijn tegenstander met zeer bescheiden elo heeft hij nooit ofte nimmer een schijn van een kans gegeven, en het voordeel dat hijzelf ontwikkelde vakkundig en technisch in orde naar huis gehaald.

Man van de dag : RUDI

Dat is al zijn tweede eretitel, dit toernooi !

We staan daardoor natuurlijk allen op een kluitje. Wat verbaast, en ook moet verontrusten, is dat ik na een verliespartij nog altijd los aan de kop sta van ons Skog-peloton, met 3 op 5 en dat alle anderen 2,5 ofwel, maar gelukkig al wel, 2 punten hebben.

Volgende keer is er voor het eerst een broedermoord : Kenneth tegen Karel !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! In Aalst !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Of Karel tegen Kenneth, dat weet ik zo goed niet meer. Beide heren hebben al te kennen gegeven dat ze liever zullen sterven voor een totaal onbelangrijke, compleet futiele zaak, zoals bijv. Antwerp Football Club tegen Tubeke, dan dat ze deze schaakpartij van woensdag 4 juni uit handen zullen geven, ik kan hen begrijpen, het is natuurlijk belangrijk voor hun carrière, voor hun zelfvertrouwen, voor hun toegankelijkheid naar de eigen club toe, en niet in het minst voor hun transfertprijs. Wij zullen, en dat is toch al een poosje geweten, Kenneth niet zo maar laten gaan naar Burcht, zonder

een vergoeding die ons ruimschoots moet kunnen toelaten om Karel nog voor een nieuwe 2 jaar in onze rangen te behouden. In het slechtste geval kunnen we een van beiden voor een jaartje nog stationneren in SK Opwijk, een clubje in het zonnige zuiden dat wij ondertussen zonder veel tralala deze zomer zullen overgenomen hebben.

Ronde 6

Het moest er van komen, een broedermoord. Karel (wit) en Kenneth (zw) waren deze ronde aaneen gekoppeld, en het gaf me d'er al van in het begin miserie van. In de auto, die wij met z'n vijven carpoolen, brak er al van in Edegem tussen die twee een scheldtirade los, een uitdagen, een borstzetten, een hanekam, een gewringel en een gedoe dat het moest ophouden. Ze schijnen bovendien het aankomende seizoen reeksgenoten te zullen zijn in het Skog-clubkampioenschap, dus dat hele circus werd nog eens extra belicht met een herkansing van als ik vandaag god beter 't toch ooit eens zou meemaken dat ik verlies, dan neem ik mijn revanche enzovoort.

Hoe zaten we hier als Skog ? Een beetje in de verdrukking de laatste ronden, dus werd er verwacht dat we wat gingen terugnemen.

Ik had als eerste gedaan, als zwartspeler en dit kwam dit uit de bus, tegen iemand met ongeveer gelijke elo : 1.e4 e5 2.Lc4 Ha, maar dat kennen 2e klassers in de Oude God redelijk goed, dank zij Jan Viaene. Het ding heet "Loperspel".
2...Pf6 3.d4, 3...Pxe4 Wat moet ik hier anders spelen ? Vanuit mijn Russische verdediging verleden is dat een basiszet, waar ik niet zo rap bang van word.
4.dxe

Hier wist ik het echt niet zo goed meer en begon te diepzeeduiken. Het leek allemaal nogal bizar en dreigend en bangelijk. 4...d5 gaat niet. Toch wist ik dat ik een positieve score had in alle varianten die ik ooit met 3...Px4 had gespeeld. Er dreigt 5.Df3 of 5.Dd5, zelfs Dh5. Dus moet je ofwel veld d5 dekken, om het nadien te bezetten, ofwel paardzetten bekijken naar links of naar rechts om dan op e6 te belanden. Maar een paard op e6 is een beetje een raar paard vind ik. Dus speelde ik na 18' zet 4...c6 waar ik vervolgens 5.Df3 verwachtte, maar waar er 5.De2 kwam. Vervolg : 5...Pc5 (30') Ik moet toegeven dat ik de laatste 15 jaar zelden of nooit 30 minuten heb nagedacht vooraleer mijn 5e zet uit te voeren. Het alternatief was een schaak via a5 maar het beviel me niet helemaal.
6.Pc3 b5 (!) Precies. Dag mooie looper. Blijkbaar kon de witspeler de nakende gedwongen loperruil niet verkroppen, en ging hij daardoor een (foute) combinatie bedenken : 7.Pxb(?), cxb 8.Lxf+(?) KxLf 9.Df3+ Ke8 10.DxT Een toren en 4 pionnen voor de witte stukken ? 10...Lb7 Nee dus. Over en uit. Te gemakkelijk. Een dubbel wit stukoffer moet naar een mat leiden, anders is het voorbij. Er volgde nog voor de literatuur 11.Dxa Lxg2 12.Le3 Pc6 13.Da3 b4 0-1

Een miniatuur, warempel, en zelfs met zwart ! En dat in de 6e ronde van een Zwitserse 9-ronder, dat is natuurlijk een goede zaak.

Een minder goede zaak was dat ik daardoor reeds om kwart na negen moest beginnen ronddolen, als een Ahasverus in Oud Antwerpen. Een schim, een Vliegende Hollander. Je merkt zo veel rare en bizarre dingen op, als je rondloopt en zelf niet meer moet spelen ! Hoe sommige spelers reageren als je aan hun bord verschijnt, is psychologisch heel leerrijk en interessant ! Je wandelt rond, je kuiert van partij tot partij, en op diverse, ja bijna vele plaatsen merk je dat er, na amper twee tot drie tellen aanwezigheid, de rug gerecht wordt, gekucht wordt, en er zelfs af en toe een beslissing valt die misschien 5 of 10 minuten op zich heeft laten wachten, en dan net nu wordt uitgevoerd, in het bijzijn van de getuige. Een getuige van een onsterfelijk mooie combinatie ? Een getuige af en toe, ja, van een zet, die niets brengt, behalve gevaar voor de eigen stelling of de eigen koning. Een zet die de speler, indien jouw aanwezigheid vlak naast het bord hem niet beroerd had, nooit ofte nimmer zou hebben uitgevoerd ! Dus je moet niet spreken noch knipogen ! Gewoon er gaan naast staan ! Het leidt soms tot een ramp. Veel spelers kunnen er niet tegen. Kenneth zoekt al van op 10 meter oogcontact als je aan komt wandelen. Doodgewoon negeren. Andere spelers worden zenuwachtig, en schuifelen wat verlegen heen en weer omdat ze beseffen dat de bezoeker merkt dat ze te lang doorspelen in een verloren stelling. Rudi en Karel hadden daar gisteren niet te veel psychologische problemen mee, ze bleven maar doorvechten in gladverloren stellingen, en soms is dat echt niet zo nuttig !

Halverwege de avond rustte ik wat uit aan een tafeltje in de cafetaria. Iemand opzij rechts werd opgebeld, langs de GSM. Hoorde ik hem zachtjes zeggen "Meiske, maak ne keer da geluidje da' k goe kèn !!" Ik dacht zo van daar kan ik er wel een aantal van opvoeren !!

Zat ik net aan Rudi's partij te denken, en aan het feit waarom hij steevast weigerde om zijn paard op d5 te zetten, de stelling daarna in een perfect evenwicht bewarend. De meest logische aller zetten. Heeft hij iets gezien wat ik als toeschouwer miste?

Karel's nederlaag moet vermoed ik eerder gezocht worden in het slecht behandelen van de stelling na de penning met Pxh2. We hebben het niet uitgesorteerd, men zoeke het maar na op Internet eerstdaags, beide heren bevonden zich in een decompressieve toestand, en hadden geen zin om hun creatie nog eens in de analyse uit te smeren.

Frank's partij zat degelijk in mekaar. Open g-lijn met wit, torens verdubbeld, dame op h3 en dan maar drukken, er was weinig aan de hand tot zwart (430 elo minder !) plotseling begaf en zijn dame op een verkeerd veld plaatste.

Restte er nog Gert. Hij speelde vond ik erg goed tegen iemand met 250 elo meer, nam niettegenstaande een matdreiging toch een pion en behield knap het overzicht. Plotseling bij weliswaar ongelijke lopers werd Gert het plotseling beu, en stelde remise voor, vermoeid, dorstig naar een lekker frisse Leffe, en zowaar nog woest op de witspeler omdat hij na dit remise-aanbod hierover nog eens 20 minuten ging nadenken. Aan de toog vertelde Gert ons dan DAT HIJ PAPA GING WORDEN !! Voor de eerste keer ! Waarna de Leffe eens zo lekker smaakte natuurlijk.

Over Leffe gesproken, ik heb de heren van de plaatselijke club eens wat verteld over onze Skogwebsite, Vlaanderen's mooiste. Ze zullen hem eerstdaags met veel interesse bekijken. Moet ik dan vanaf vandaag een beetje uitkijken wat ik allemaal schrijf ? Ik zal maar gewoon doen zeker ?

Oh ja, de man van de dag : ik vond dat die er niet was vandaag, behalve dan would-be papa Gert, maar het geachte gezelschap vond dat die eer mij te beurt viel. Ik vraag me af waarom, ik kan het toch ook niet helpen dat mijn tegenstrever een foute combinatie maakte ? "Kwestie van cool te blijven" !

Ronde 7

Soms kan sport mensen lichtjes depressief maken. Hoe moet Irina Krush zich onlangs gevoeld hebben toen ze de titel van kampioene van Amerika verloor, doordat haar vlag viel, en haar tegenstreefster nog zegge en schrijve precies 1 seconde op haar elektronische klok over had ?! Als je voelt dat het niet gaat, dat je uit vorm bent, dat niettegenstaande er qua talent, overgave en ernst niets is veranderd tegenover vroeger, en dat toch plotseling de resultaten tegenvallen, dan krijg je het al eens moeilijk. Ervaren krijgers weten het : de enige remedie is doorgaan, steeds opnieuw, tot het weer in evenwicht komt.

Ik zat woensdagavond in zo'n dipje, na een blunder met opgave, tegen een tegenstrever met duidelijk hogere elo in een interessante, lichtjes betere stelling. Het is mijn tweede, bijna identieke blunder binnen één toernooi. Mijn dame dekt mijn loper die vanuit de verte door een toren bedreigd wordt. Op een bepaald moment verzet ik de dame om er ergens anders iets mee te gaan doen, en de tegenstrever slaat tot mijn verbazing gewoon mijn loper van het veld. Op dat moment besef je pas dat je vorige zet al fout was, waardoor enzovoort.

Om half elf zag ik de bui al hangen : dit wordt hier een 5-1 afgang.

Nochtans had Gert als eerste gedaan, en had het netjes afgewikkeld. Zijn scherpe stijl indachtig combineerde hij zijn tegenstrever, die het op diverse ogenblikken niet echt heel goed deed, gewoon van het veld. Let op : Gert eindigt nog hoog, met veel punten. Maar zijn TPR zal misschien niet zo indrukwekkend zijn, zegt hij zelf. Toen kwam mijn débâcle, Rudi zette een stuk in, Kenneth zette een stuk in, en jawel hoor, Frank zette een stuk in. Een verbijsterende samba van malheuren, elke keer genadeloos naar de 0-1 leidend.

Restte er nog Karel. Hij begon vol goede moed aan de partij, na een grote rokade van drie nullen. En ondervond dan al vlug dezelfde ramp : stukverlies op het einde van de openingsfase, weliswaar voor twee pionnen. Werkelijk geen sprake van een offer. Toen maakte Karel er stilaan maar zeker wel een stukoffer van. Zijn vrije a en b pion vormden een geweldige dreiging, de koningsvleugel lag volledig vast en alles speelde zich af rond de twee vrijpionnen. Het werd laat, en plotseling zaten beide heren nog als allerlaatsten in de zaal, in een razend spannende knock-out fase waarbij onze Skogger iets meer tijd ter beschikking had. Toen liep het toch nog eensklaps grondig mis, en met nog één minuut op zijn klok kon de witspeler Karel tot opgave dwingen.

Volgende week staat er Karel tegen Rudi op het programma !! En ik, ik moet, ik mag, ik zal tegen de 17-jarige Evy spelen, een heel goede kennis van Adrian. Ik hoop dat tegen die tijd ma petite depression over is.

En de man van de match ? Niet moeilijk zou je zeggen, als er maar een enkele speler van ons gewonnen heeft : Gert. Maar de meeste amusementswaarde, de meeste tragiek ook, werd ons zonder enige twijfel aangebracht door ... Karel.

De tussenstand : Carlo 4/7, Gert 3,5 / 6 plus een halfje, Frank 3/6 plus een halfje, Kenneth 3/7, Karel en Rudi 2/7. Voor op voorhand aangemelde bye's krijg je een half punt.

Ronde 8

Een uur voor ik naar Aalst vertrok zag ik Frank Schleck in de Ronde van Zwitserland over de reling van een haarspeldbocht vliegen, de ravijn in. Mijn hart stond stil, en mijn haren stonden overeind, bij het vreselijke beeld van die lege fiets met dat draaiend achterwiel dat daar doelloos tegen de vangrail geplakt lag, en waarbij ik moest terugdenken aan de val in een ravijn van Wout Wagtmans in de Tour een halve eeuw geleden, waarbij "zijn hart stil stond, maar gelukkig zijn Pontiac uurwerk nog wel liep". Frank bleek tot enorme opluchting van eenieder even later op eigen krachten het ravijn(tje) weer uit gekropen te zijn, zijn halsmedaille omklemmend als een amulet, en voor de rest praktisch ongeschonden.

Wat heeft dat met het toernooi van Aalst te maken ? Niets, maar het beeld van die verdwijnende renner, de dieperik in, zat de hele avond op mijn netvlies en in mijn herinnering gebrand.

Na de 5-1 pandoering van vorige week moesten we veronderstellen dat we vandaag gingen scoren. Zo gaat dat in een Zwitsers systeem. Maar om te beginnen moesten Karel en Rudi al tegen mekaar, ik speelde tegen een jeugdspeelster en Gert speelde tegen iemand met meer dan 250 elo hoger. Dus dat zag er allemaal niet simpel uit.

Kenneth speelde tegen iemand van gelijke elo, en kreeg na een zet of 20 een remise-aanbod waar hij moeilijk omheen kon. De dames plakten tegen elkaar in het centrum van het bord, en weigeren betekende overgaan naar een slechtere stelling, dus nam hij het wijselijk aan.

Gert speelde met zwart een Siciliaan met 2...d6 een Scheveninger geloof ik, en verloor na een zet of 15 die d6 pion. In de verste verte geen pionoffer ! Maar het slaan op d6, gevolgd door Tfd8, het uitwijken naar Df4 en het zwarte paard van c6 naar d4 gaven heel wat compensatie, om te beginnen al een initiatief. Akkoord, soms is dat niet genoeg voor een pion, maar vandaag dus wel : Gert won met de zware stukken langs de rand van het bord, als een sluipschutter. Proficiat, en al direct de man van de dag. (Mijn voorspelling van vorige week kwam dus volledig uit ! Ken uw pappenheimers !)

Een beetje tussendoor becommentarieerde ik aan de bar de opmerkingen van Pion Aalst op haar website, waarbij ze ons beschreven hadden als Smog (!!??) in plaats van Skog, maar misschien dachten ze aan Schaakkring Mortsel Oude God, en dan komt Smog wel (grappig) in the picture (!), en dan verder dat wij de ploeg van 't Stad dachten te zijn (terwijl wij God zij inderdaad geloofd, geen deel uitmaken van Antwerpen, maar een onafhankelijke Stad zijn), en dan last but not least moesten lezen dat wij in onze verslaggeving "alleen maar dachten aan eigen Volk eerst". Ik vond persoonlijk dat dit er over was, en als grapje zeker niet meer zo heel geslaagd, maar goed, van de Aalstse Jeanetten is

natuurlijk direct fijn afgestemde humor iets te veel van het goede verwacht. Of hadden ze dan nog gedacht ook dat wij in onze verslaggeving iets gingen schrijven over hun eigen spelers ??

Frank slaagde er niet in zijn elo-overwicht om te zetten in een winstpartij, beet zijn tanden stuk op het goed verdedigend werk van Gert's neef, en moest berusten in een remise, zijn algemene tornooifrustratie er niet op verbeterend.

Karel en Rudi brachten hun partij langzaam op gang, het sleepte zich zo wat voort, en ik zag dat Rudi zijn looper naar c7 terugbracht, daar waar die vanuit d6 en aangevallen door het paard op c4 volgens mij actiever op c5 had gestaan. Toen ging het inderdaad bergaf met zijn stelling. Karel vond een plan, en kon het nog uitvoeren ook : 1-0.

Goed, ondertussen zat ik opgescheept met Evy.

Ik kreeg uit diverse hoek al direct de nodige sexistische opmerkingen over me heen. Zo van "je zal wel zorgen zeker, dat je een lange partij speelt vandaag ?" of nog erger, "Antoaneta Stefanova heeft eens gewonnen van een destijds piepjonge Hollandse grootmeester, De Vreught of Van den Doel, met een décolleté van hier tot in Parijs, en de partij nog gewonnen ook !". Lieve Evy, laat ze maar zagen, die macho's, het hoort er bij, en het is allemaal niet kwaad bedoeld. We hebben inderdaad een lange partij gespeeld, en toen ik het om 22.00h koud kreeg en mijn boordknopje dichtmaakte, zag ik dat jij daarentegen je jasje uittrok, maar ik dacht werkelijk alleen maar : "Nu gaat ze er werkelijk voor, ze moet wel, en ik krijg het hier nog knap lastig". Want inderdaad, even voordien, na 17 zetten in een vrij scherp geweigerd Schots gambiet, stelde je remise voor, en je had nog maar 26' minuten op je klok. Ik dacht laat maar eens zien, meisje dat je 23 goede zetten speelt op 26', en weigerde, in een ingewikkelde, maar naar we denken toch gelijke stelling. Wat er daarna op het bord kwam vond ik boeiend, spannend, en interessant, en ik denk dat het voor andere schakers een leuke aanrader is om het eens na te spelen.

Soms ging ze met haar vriendje Adrian (Roos) wat buurten, in een hoek van de zaal. Ik zal je zeggen wat ik dacht : misschien, of hopelijk, praten ze over de 26^e variant van de Kamasoetra, maar misschien ook of vooral over een variant na de 26^e zet van mijn partij. En dan speel ik simultaan, maar dan wil ik er wel voor betaald worden. Schande kome over mij, want ik heb hierover geen enkele reden om zo iets te geloven, maar ik geef je wel weer waar schakers tijdens hun partij mee bezig zijn.

Hoe dan ook na een ijzingwekkend spannende afwikkeling over de 40^e zet (ze had nog 12"), stelde ze terug remise voor op de 43^e, wat ik aannam, en wat na onze analyse toch een terechte uitslag bleek te zijn, waarbij zij altijd remise heeft, en ik remise heb alleen maar als ik de beste zetten speel. Tot je het misschien morgen of zo eens in de machine steekt, en dan van de ene naar de andere verrassing snelt.

Volgende week is het de laatste ronde. Karel en Rudi, ieder 4 autobeurten als chauffeur, kunnen niet meespelen en hebben een bye aangemeld. Volgende week dus afspraak met 4 skoggers in plaats van 6. Karel en Rudi, bedankt voor jullie gezelschap, we hebben een leuk tornooi gespeeld, en mekaar, in de auto, en aan de toog, wat beter leren kennen en waarderen.

Einduitslag Rudi : 2 op 8 Karel : 3 op 8.

Tussenstand Gert 4,5 / 7 plus een halfje, Carlo 4,5 / 8, Frank 3,5 op 7 plus een halfje, Kenneth 3,5 / 8. Voor een aangemelde bye kreeg je een half punt.

CD